

РЕШЕНИЕ

№ 565

гр. София, 03.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 05.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **2943** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във връзка с чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

образувано е по жалба Р. А. С., чрез адв. П. П., АК – Б., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП № 20-0266-000063/03.02.2020 г., издадена от Началник на районно управление Г. Д. към Областна дирекция на МВР – [населено място].

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност и неправилност на издадената заповед. Според изложеното в жалбата ПАМ е наложена за извършено нарушение на чл. 102, ал. 1, т. 1 ЗДвП, като не ставало ясно в коя от хипотезите е индивидуализиран субекта на административнонаказателната отговорност. От словесното описание на нарушението не се установявало качеството на нарушителя – водач, собственик упълномощен ползвател или друго. Съставите по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП били алтернативни, но не е конкретизиран кой конкретно е изпълнен в случая. Не било доказано по категоричен начин, че Р. С. е неспособен водач, не били изложени мотиви относно продължителността на срока. От диспозитива на заповедта пък не можело да се установи по отношение на кое ППС се прилага ПАМ. Иска се отмяна на оспорената заповед и присъждане на сторените по делото разноски. В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. М., който поддържа жалбата и излага становище по същество. Претендира разноски.

Ответникът – И. Н. И., начални РУ – Г. Д., към ОДМВР [населено място], не се

представлява и не е заявил становище по основателността на жалбата.

Административен съд София – град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.02.2020 г., около 00:05 часа, в [населено място] по „Главната улица“, с посока [населено място], Р. Р. С., непълнолетен към датата на нарушението, управлявал лек автомобил Тойота А.. При извършена проверка от мл. автоконтрольор К. З. от РУ-Г. Д., в присъствието на свидетеля Славей Б., се установило, че водача не е правоспособен да управлява МПС. За извършеното нарушение му е бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 306417/29.02.2020 г., като са иззети 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС] . Установено е, че автомобилът е собственост на Р. А. С., баща на водача.

На 02.03.2020 г. от началника на РУ-Г. Д. при ОДМВР [населено място], издал Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП № 20-0266-000063/02.03.2020 г., с която по отношение собственика на МПС и жалбоподател в настоящото производство е приложена ПАМ „Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до 1 година“. Срокът на прекратяването е определен в минималния законоустановен такъв, считано от датата на заповедта. Същата е връчена на жалбоподателя лично на жалбоподателя на 09.03.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима, а по същество е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

При разглеждане на жалби срещу административни актове и наложени принудителни административни мерки Административния съд следва да прецени дали съответния акт е издаден от компетентен орган в предвидената от закона форма и при правилно приложение на материалния и процесуалния закон, както и дали акта съответства на целта на закона, независимо от посочените в жалбата обстоятелства.

Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи, арг. от чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП.

Нормата на чл. 172, ал. 1 ЗДвП предвижда, че принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Според т. 1.1.6 от приложената на л. 12 от делото заповед № 244з-1516-03.09.2019 г. на директора на ОДМВР [населено място], оправомощени да издават заповеди по чл. 171, т. 2а са началниците на районните управления на МВР, от каквото длъжностно лице е издадена и процесната заповед. Предвид това, съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в рамките на законовите му правомощия. Спазено е изискването за форма и съдържание на акта. Макар и не по-най добрия начин, нарушението е описано достатъчно ясно, за да се разбере волята на органа и за какво нарушение се налага ПАМ. При издаването на заповедта не са допуснати процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на жалбоподателя. От словесното описание на нарушението в заповедта се извеждат материалноправните предпоставки, юридическите факти, които обуславят издаването на ЗНПАМ по недвусмислен и

разбираем начин.

Според чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП принудителната административна мярка :прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство“ се прилага на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства .Срокът на ПАМ е от 6 месеца до една година.

В случая, към датата на издаване на ЗНПАМ е било безспорно, че Р. Р. С. е управлявал автомобил Тойота А., собственост на баща му – жалбоподателя Р. А. С.. Налице е бил юридическият факт, визиран в хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, което обуславя издаването на ЗНПАМ, което е вменено в правомощие на началника на РУ – Г. Д.. Според чл. 142, ал. 1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. В случая към датата на издаване на заповедта са били налице основанията за издаването му, поради което не е налице нарушение на материалния закон.

Неоснователни са възраженията за неяснота в словесното описание на нарушението и фактическата обстановка. Според чл. 102, ал. 1, т. 1 ЗДвП на водача, собственика или упълномощения ползвател на моторно пътно превозно средство се забранява да предоставя моторното превозно средство на водач, който е с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, или на лице, което не е правоспособен водач или не притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която се отнася моторното превозно средство. От словесното описание на нарушението и дадената му правна квалификация е видно, че жалбоподателят, в качеството си на собственик е нарушил забраната да предоставя моторното превозно средство на неправоспособен водач. Налице е достатъчна степен на разбираемост на описанието на нарушението, поради което изричното посочване на кое предложение от хипотезите на т.1 е осъществено не пречатства правото на защита на лицето, още повече, че хипотезата е описана в обстоятелствената част на ЗНПАМ, което е безспорно по-лесен начин за разбиране естеството на нарушението, от правната квалификация.

Обстоятелството, че АУАН, съставен по отношение на водача Р. Р. С. е отменено не променя извода за неправоспособност, поради което и това възражение на процесуалния представител на жалбоподателя е неоснователно. Отмяната на НП е на процесуално основание, тъй като водачът е бил непълнолетен към датата на нарушението, а не защото е бил правоспособен и погрешно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Съдът намира обаче, че е допуснато нарушение при определяне срока на ПАМ. Видно от съставения АУАН № 306417/29.02.2020 г. са иззети 2 бр. регистрационни табели с [рег.номер на МПС] на дата 29.02.2020 г. Според чл. 172, ал. 2 т. 3 ЗДвП налагането на принудителните административни мерки от ръководителите на службите за контрол се извършва чрез отнемане на табели с регистрационен номер по чл. 165, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. Заповедта за налагане на ПАМ е правното основание, въз основа на което се извършват фактическите действия по сваляне на табелите. След като същите

са свалени на 29.02.2020 г., незаконосъобразно е определено, че срокът на ПАМ, определен в ЗНПАМ ще започне да тече от 02.03.2020 г. Срокът на мярката е определен от закона – от 6 месеца до 1 година, като в изпълнение на правомощията си органът е определил шестмесечен срок, но началният срок, от който започва да действа заповедта е неправилно определен.

Предвид изложеното съдът намира, че ЗНПАМ е незаконосъобразна, а жалбата на Р. А. С. е основателна. Основателна в този случай се явява и претенцията за заплащане на сторените по делото разноски в размер на 610 лв. за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд-София – град, II-ри състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП № 20-0266-000063/03.02.2020 г., издадена от Началник на районно управление Г. Д. към Областна дирекция на МВР – [населено място] , с която по отношение на Р. А. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] е приложена ПАМ „Прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца до 1 година“. по жалба ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР – [населено място] да заплати на Р. А. С. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] , сума в размер на 610 лева, представляваща сторени по делото разноски.

На основание чл. 172, ал. 5 ЗДвП решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ :